Priestor pre život

Cena 10 Sk (0,332 €). Pri pouličnej distribúcii je časopis zdarma, ale budeme radi, keď jeho vydávanie podporíte sumou 10 Sk . Tým umožníte nielen vydanie ďalšieho čísla, ale podporíte aj budovanie verejných kempov na Slovensku pre ľudí v núdzi.

Číslo 5/2008

5/2008, VI. ročník **www.priestorprezivot.sk**

Poďakovanie

Ďakujeme všetkým našim sympatizantom, ktorí nám priamo či nepriamo pomáhajú uskutočňovať naše zámery súvisiace s Verejným kempom, ako aj novinami Priestor pre život. Vzájomne sa tieto veci prelínajú a doplňujú, lebo bez jedného by nebolo ani druhého. Pamätáme si aj na dobu, keď sme potrebovali pomoc v podobe petície, aby nám kemp nezbúrali. Vtedy sme od Vás dostali množstvo petičných hárkov, ktoré nám pomohli viac, ako sa zdá. Boli vyjadrením kolektívnej energie, kedy sa ľudské túžby premieňajú na realitu. Dnes sme v podobnej situácii, ako sme boli pred rokmi, no nežiadame Vás o podpisovú akciu, lebo nám stačia len Vaše myšlienky v podobe priania, či dobrej vôle. Toto je pre nás viac, ako Vaša finančná podpora na námestiach našich miest, i keď ďakujeme aj za tú finančnú, bez nej by sme nevybudovali kemp, kde dnes žije skoro 50 ľudí. Boli by sme radi, keby táto myšlienka kempov oslovila viacerých na Slovensku, kde by sme aj my mohli pomôcť, no nie len myšlienkou, ktorá funguje v praxi, ale aj fyzicky a finančne. Dnes sa môžeme pochváliť aj vďaka Vám ľudia, že sa stávame z obdarovaných darcami, lebo zadarmo sme dostali a zadarmo by sme aj mali dávať. Dnes sme v kempe vybudovali ubytovňu aj s malou farmou, ktorá nasýti pár ľudí v kempe a tento skromný ciel by mohol mnohým ľuďom aj v iných mestách zmeniť život. Veď je množstvo neobrobenej pôdy, ktorú je hriech nechávať ležať ľadom, bez úžitku. Mnohým ľuďom tieto skromné ciele môžu naplniť život, a sme radi Vašej myšlienkovej podpore. V tomto meste nás mnohí ignorujú, hlavne úrady. Možno to vyplýva z toho, že sme prekročili rámec normálnosti, no určite nie je normálne nepomáhať keď sa dá, či svoju charitu realizovať len benefičnými predstaveniami, či odrobinkami zo svojho stola v čase Vianočných sviatkov. Svet bude bohatý, keď sa budeme o bohatstvo deliť so všetkými, dobrými aj zlými.

Ešte raz ďakujeme, statoční ľudia po celom Slovensku, je Vás mnoho, len Vás nie je možno vidieť a možno ani počuť, no Vaše priania sú vždy vypočuté aj keď vypadajú nepočuteľné. Veríme v spravodlivosť, lebo ona tu je a vždy aj bola. Sme toho svedkovia od nepamäti, len ľudia si často nahovárajú, že spravodlivosť nejestvuje.

Ďakujeme

List z väzenia

Milá redakcia „Priestor pre život“, na úvod môjho listu Vás srdečne pozdravujem. Volám sa Gabo a píšem Vám z výkonu trestu v Banskej Bystrici. Dovoľujem si Vás osloviť, pretože sa mi pred rokom dostali „náhodou“ do rúk Vaše články, ktoré ma veľmi oslovili. Viete, som tu už štvrtým rokom a dva roky som len prežíval. No presne na moje 33- tie narodeniny sa vo mne niečo zlomilo a začal sa odvíjať nový príbeh môjho života. Jednoduchšie povedané, Boh videl, že hľadám odpovede a tak začali prichádzať. A vtedy sa mi dostalo do rúk už spomínané číslo 4/2007, v ktorom boli články ako Promócie školy života alebo Aké sú tituly študentov Života ? ...

... pokračovanie v listárni na strane 3

Spomienky na bývalých kempárov

Pokračujeme v rubrike už nežijúcich obyvateľov kempu, ktorú sme začali minulým číslom. Inšpiroval nás k tomu nedávno uverejnený film natočený podľa skutočnej udalosti z prostredia ústavu pre mentálne postihnuté deti, kde vyšlo najavo týranie detí personálom tohto ústavu. Ústavní pracovníci vedeli, že deti nie sú schopné komunikovať, tak tento stav surovo zneužívali.

V našom kempe prebývalo viac ľudí z psychiatrických ústavov a jedným z nich bol aj Dušan, ktorý viackrát pobýval v psychiatrickej liečebni. Vždy mal veľký strach z ústavnej liečby, ktorú mu nariadili, často spomínal na hrozné veci, ktoré prežil v týchto ústavoch...

... pokračovanie na strane 3

Študentská nežná revolúcia v nás a okolo nás

November 1989. Súčasné chválospevy naň pripomínajú chválospevy na Víťazný február 1948 za minulého režimu. Ale čiernobiele videnie vecí je vlastné len deťom alebo diktátorom. Tak sa na veci pozrime bližšie, čo nám november 1989 dal, čo vzal a hlavne k čomu nás inšpiroval...

Tesne pred nežnou ...

Ľudia si žili. Učili sa, pracovali, zabávali sa, nakupovali, predávali, zoznamovali sa, robili svadby, vychovávali deti, stavali domy. Vedeli, že so štátom nie je všetko v poriadku, ale strach, rezignácia, nedostatočný rozhľad, starosti o živobytie a roztrieštenosť spôsobovali, že ľudia neboli schopní veci zmeniť a svojou pasivitou a mlčaním podporovali a udržiavali pri živote to, s čím vnútorne nesúhlasili... Študenti sú však plní ideálov, neboja sa a túžia veci meniť k lepšiemu. 16. novembra 1989 v Bratislave sa chytili za ruky a prešli centrom mesta. Prejavili odvahu, vzájomnosť, nadšenie k nenásilnej zmene. Ale 17. novembra v Prahe došlo k určitým policajným násilnostiam. Do sveta vyšla lož o smrti študenta Martina Šmída. Na tomto klamstve stála celá "Nežná" revolúcia, na klamstvách stáli všetky vtedajšie sľuby a masmediálnymi lžami sme kŕmení dodnes. Študentské hnutie bolo zlikvidované na jar 1990 a k slovu sa dostali ľudia nekalého charakteru a lživého jazyka. Nežná revolúcia sa tak zaradila do zoznamu podvodov, mocnári zase oklamali ľudí, aby si mohli rozohrať svoje mocenské hry, presne ako v roku 1848, v októbri 1918, v marci 1939, vo februári 1948.

Niet väčšej pasce pre zotročenie človeka, než reči o slobode...

Stará **diktatúra** otvoreného násila bola nahradená diktatúrou novou, pôsobiacou na podvedomie, lákadlami podnecujúcou najnižšie pudy chamtivosti a egoizmu. Politika ovládania más bičom bola nahradená politikou ovládania cukrom. Bič štátneho násilia bol nahradený bičom strachu z nezamestnanosti a strachu zo straty základných životných potrieb. Cukor vybudovania ideálnej komunistickej spoločnosti bol nahradený vidinou neobmedzeného zbohatnutia.

Štátnu doktrínu budovania ideálnej spoločnosti nahradila štátna doktrína egoistickej chamtivosti nazvanej **podnikanie** (biznis). Vždy v histórii bola egoistická chamtivosť považovaná za úpadok spoločnosti, ale dnes bola postavená na piedestál ako hybná sila ekonomického rozvoja a všetci sa jej klaňajú ako modle. Vďaka tejto doktríne sa do popredia spoločnosti dostali ľudia s ostrými lakťami, bez svedomia a bez morálky. Dobrí a poctiví ľudia boli odstavení. Svetoznámy a vo svete najobľúbenejší Slovák Alexander Dubček bol zavraždený. Najprv zinscenovaná autonehoda, potom dokončenie vraždy v pražskej nemocnici...

Stali sme sa spoločnosťou **závislých hráčov**. Hrací automat láka človeka: "Hraj a vyhraj", no ten, kto skutočne vyhráva, je majiteľ automatu. Vyhráva na materiálnom aj duševnom zbedačení tých, ktorí mu uverili. Presne tak aj táto spoločnosť hovorí: "Všetci môžete byť neobmedzene bohatí, len si vezmite úver a začnite podnikať." Ale ten, kto skutočne vyhráva, je majiteľ peňazí - medzinárodný bankár a globálny investor. A to na úkor materiálneho a duševného zbedačenia celej spoločnosti.

Poctivá práca stráca svoju hodnotu a ocenenie, najviac cenená je špekulácia. Obrovské zisky dosahujú špekulanti na finančných trhoch a obchodníci, ale ľudia vytvárajúci reálne hodnoty živoria. Najväčšie zisky dosahujú banky, energetika, telekomunikácie a farmácia. Využívajú svoje postavenie. To, že ľudia sú na nich závislí zneužívajú na vlastné zisky a občan-otrok ty všetko plať. Firmy orientované na maximálny zisk zavádzajú diktátorské praktiky voči zamestnancom na svojich pracoviskách. Ale oči všetkých sú zaslepené slovami o slobode a strachom zo straty zamestnania...

Súkromné vlastníctvo je chránené nadovšetko, vrátane vlastníctva lesov či prameňov vôd alebo ropných polí. Pribudol nový pojem - duševné vlastníctvo, lebo ktosi, kto sa nevie podeliť, chce mať zisk zo všetkého, ešte aj z myšlienok. Zavrhované sú myšlienky o tom, žeby prírodné bohatstvo malo patriť všetkým a spravodlivo sa prerozdeľovať. Tak isto sa nepodporuje, žeby myšlienky, idey, vynálezy, či softvér boli vo vlastníctve celého ľudstva a pomáhali všeobecnému rozvoju.

Po "Nežnej" nasledovala **inflácia** a devalvácia peňazí, v účinku podobná mene peňazí z roku 1953. Vtedy aj dnes "niekto" beztrestne okradol ľudí o značnú časť ich celoživotných úspor, navyše aj dôchodcov o ich dôchodky. Potravinová sebestačnosť krajiny bola zlikvidovaná a postupne nahradzovaná závislosťou na nadnárodných potravinových koncernoch, aby ľudia boli ľahšie manipulovateľní. V prípade nepokojov stačí pribrzdiť tok potravín... Dnes, po 19 rokoch sa zdevastovaná ekonomika dostáva na úroveň roku 1989, no pozdvihnutie morálky bude trvať dlhšie...

Železná opona nepadla, len sa premenila na množstvo malých betónových múrov okolo domov novozbohatlíkov, za ktorými sa schovávajú pred vlastným svedomím zrkadliacim sa v očiach spoluobčanov. Vyrástla sociálna železná opona medzi tými, ktorí sa topia v prepychu a zvyšnými otrokmi.

Cenzúra zmenila formu. Môžete povedať, čo chcete, ale každá pravda, ktorá by mohla veci zmeniť, je preplácnutá desaťnásobnou presilou lží a tak sa stáva nepoužiteľnou efektívnejšie, než keby bola zakázaná cenzúrou. Majiteľom väčšiny informačných prostriedkov už nie je komunistická strana so svojou otvorenou ideológiou, ale medzinárodní bankári so svojimi utajovanými svetovládnymi plánmi.

Arogancia polície sa prechodne zmiernila, no dnes už prevyšuje prednovembrovú úroveň. Pribudli ďalšie možnosti, ako buzerovať občana pokutami (osvetlenie v zime, pásy na zadných sedadlách, dychová skúška cyklistov). Celkove pokutovanie normálnych ľudí za všetko možné sa stalo veľkou módou. Štátna byrokracia a arogancia štátnych úradníkov narástla. Budú vás preháňať od jedných dverí k druhým, od jednej pečiatky k druhej, len aby ukázali svoju lenivosť pomôcť a svoj pocit moci v kresle.

Žiadne **rádio Slobodná Európa** dnes už neinformuje o tom, ako sa žije za oponou tohto režimu. Ľudia musia nadobudnúť dojem, že každé iné usporiadanie spoločnosti je nereálne, a tak držať hubu a krok. Zostáva len rádio Vnútorné Svedomie, aj to je však silne rušené rušičkami masmediálnych demagógií a pouličných reklám.

Spoločnosť **totálne ovládaná** komunistickou stranou sa postupne mení na spoločnosť totálne ovládanú nadnárodnými korporáciami. Voda, plyn, či elektrina, stavebné materiály, dokonca aj potraviny - všetko sa monopolizuje, potichu sú ľudia vťahovaní do totality oveľa obludnejšej, než bolá tá komunistická. A ľudia zaslepení lákavými heslami a obchodmi plnými tovarov nevidia a nechcú vidieť nespravodlivosť a neľudskosť spoločenského poriadku postaveného na podnecovaní chtíčov a na egoizme.

Na ovládanie ľudí sa používa taktika "**rozdeľuj a panuj**". Predtým bezproblémová spolupráca s Maďarskom sa dnes zmenila na zárodok konfliktu. V prípade potreby môžu svetovládci vyvolať vojnu, aby dosiahli svoje ciele za každú cenu. Ľudia sa rozdeľujú na pravých a ľavých, veriacich a neveriacich, nacionalistov a univerzalistov. Slová ako vzájomnosť, solidarita, spolupráca sú vyškrtávané zo slovníka. Sme rozdelení a polámaní ako Svätoplukove prúty.

Dnes

A tak si žijeme. Učíme sa, pracujeme, zabávame sa, zoznamujeme sa aj svadbíme. Vieme, že so štátom nie je všetko v poriadku, ale strach, rezignácia, nedostatočný rozhľad, starosti o živobytie a roztrieštenosť spôsobujú, že nie sme schopní veci zmeniť a svojou pasivitou a mlčaním podporujeme a udržiavame pri živote to, s čím vnútorne nesúhlasíme...

Počúvame demagogické chvály na Nežnú revolúciu z úst falošných ľudí. No ešte sme neobjavili skutočnú a pravú nežnú revolúciu v sebe. Tú objavíme, len keď sa staneme študentami života, to jest ľuďmi zapálenými za ideály, ktorým nie sú ľahostajné zločiny a zlo ako také. Až keď objavíme v sebe skutočnú podstatu Dobra, pochopíme, že dobro sa môže realizovať len nežným, nenásilným, no odvážnym spôsobom. Potom sa sami staneme revolúciou pravdy a dobra a nijakí zvodcovia nás už nezapriahnu do svojich egoistických plánov. Prejavom pravej nežnej revolúcie nie sú mítingy a protestné zhromaždenia, ale nespolupráca so zlom, ústiaca do pokojnej občianskej neposlušnosti. Ako Gándhí povedal: "Pokiaľ budeme kupovať anglické výrobky, budeme ich otrokmi". Tak aj my, pokiaľ sme závislí na monopoloch a ziskuchtivých spoločnostiach, nie sme slobodní. A pokiaľ sa budeme mlčky zúčastňovať na veciach nekalých, sme spoluúčastníci zločinov.

Až keď je človek zbavený všetkého, svojho mena, otcovstva, ženy, majetku, funkcií, vážnosti, vplyvu, moci atď, keď je zneuctený a takmer zničený - až potom, ak mravne a duchovne nezomrie, až potom je schopný nájsť v sebe silu vlastného poslania a vzdorovať. Len kvôli sebe, pretože už nič iné nemá. Vtedy je jeho boj ozajstný, konečný a posledný - je to jediný boj, ktorý má cenu a zmysel, pretože v ňom nejde o víťazstvo. Obávam sa, že týmto procesom, ktorým som prešiel vo väzení, musí prejsť celý národ.

Miroslav Dolejší - politický väzeň

(a iné zdroje z webových článkov)

Milan Rusko

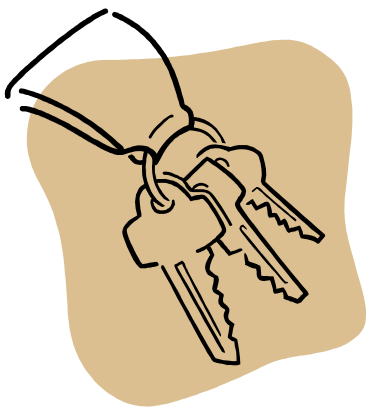

pokračovanie zo strany 1

Listáreň

Ďalej články, „O čo tu vlastne ide?“, „Pomoc iným znamená pomoc sebe“, „Je náš boj s rakovinou úprimný?“. Tieto články mám odložené, pretože by bola škoda ich stratiť. Mám možnosť prispievať článkami do „našich“ ústavných novín a tak sú mi veľmi nápomocné. Jeden som už použil / s vašim „podpisom“/, dúfam že mi to nebudete mať za zlé, bolo by sebecké, keby som si práve v tomto prostredí nechal to „SLOVO“ pre mňa. Náš časopis sa nachádza aj na nete, presnú adresu neviem. A teda konečne sa dostávam k prosbe. Chcem Vás poprosiť, či by ste my nemohli poslať niektoré iné čísla Vašich novín „Priestor pre život“. Nemám Vám za to ako zaplatiť a tak moc nedúfam, no.. verím, že malá šanca tu je. Ak teda môžete pomôcť, môžete mi poslať výtlačky v obálke. Zároveň Vám želám veľa úspechov a hlavne Lásky

S pozdravom Gabriel

Odpoveď našej redakcie
Milý Gabriel,
úprimne ďakujeme za Váš list, ktorý je aj pre nás veľkým povzbudením. Vy viete, že keď je žiak pripravený, tak učiteľ si nájde cestu ako informácie svojmu žiakovi odovzdať. Náš časopis bol len tým sprostredkovateľom, lebo často nevieme, ktoré semienko odovzdané do pôdy zvanej človek vzíde a prinesie úrodu. Všetci ľudia sme si vzájomne poslovia tých najgeniálnejších odkazov, tých najväčších právd. Aj vo väzeniach sú ľudia, ktorí úprimne hľadajú a Vy ste toho priamym dôkazom, lebo sa hovorí, človek musí najprv padnúť, aby mohol vstať a zanechať stopu, ktorá je nezmazateľná. Stopy ľudskosti, súcitu a Lásky sú nezmazateľné, prekonávajú celé generácie. Vy to viete, keď sa Vám v 33 rokoch zlomil život, ktorý naberá nepochybne správny smer. Samozrejme, nikdy si nesmieme byť istý víťazstvom, lebo pokušení či slabostí s prídavkom rokov neubúda. Pýcha často pôsobí záludne na všetkých, veriacich aj neveriacich, bohatých aj chudobných, preto si netreba byť nikdy istý svojim víťazstvom.

No v tejto fáze ste získal viac ako kedykoľvek predtým, o tom nepochybujem a som rád, že ste použili naše články, lebo v tomto svete nie je väčšou odmenou pre autorov, ako ich uverejnenie a tým zasiatie semienok poznania. V tejto branži sa neplatí, len sa proste dáva, toto nie je svet kapitálu niečo za niečo, lebo keď zaplatíš, čo si vlastne dal ? Nič, lebo čo je zaplatené, už nemá žiadnu hodnotu. Najlepšie veci sú vždy zadarmo a za hlúposti treba veľa platiť.
Váš list je aj poďakovaním našim autorom, či tvorcom novín, lebo oni vedia, že v tejto platforme zmýšľania nejestvuje duševné vlastníctvo. Noviny ktoré máme, Vám samozrejme pošleme bezplatne, oni mnohí dobrí ľudia nám a vám ich radi zaplatia, už len tým, že si naše noviny kúpia. Preto aj my radi posielame, kým na to máme zadarmo, preto nechceme zastaviť túto hru dávania, lebo by sme sa sami ochudobnili o to najcennejšie. Aj Váš list uverejníme, bez toho aby sme si od Vás pýtali súhlas, lebo Váš súhlas je daný už tým, že Ste.
Vaša terajšia existencia vo väzení má obrovskú cenu nie len pre Vás, ale aj pre spoluväzňov ktorých priamo či nepriamo ovplyvňujete, nie len vydávaním Vašich novín. My by sme možno od Vás radi uvítali nejaké príbehy, či články ľudí z väzenia, lebo všade sú ľudské bytosti a tí čo pochybili sú často ľudia s pokorou, a ona je nutná k pochopeniu mnohých súvislostí.

Svet by sa mal dopĺňať, aj za múrmi väzení žijú mysliace bytosti, ktoré si často vzali za úlohu ukázať tú nepopulárnu tvár spoločnosti. Lebo tá, čo je von, je často len jej obyčajným odrazom, lebo svet vonku sa tiež správa trestuhodne a pritom ho nikto nesúdi a ani neodsúdi. Preto súcit so všetkými, je kľúčom k pochopeniu. Čím väčší súcit, tým väčšie pochopenie tých najhlbších súvislostí. Preto vrelá vďaka, lebo sa hovorí, kto orie moje pole, je priateľ môj, tak von, ako aj dnu.

S pozdravom a poďakovaním
Daniel Diškanec, redakcia PPŽ

Spomienky na bývalých kempárov

...pokračovanie zo strany 1

To sa mu salo aj osudným, keď kvôli liečbe, ktorú mu nariadili, skočil z mosta a spáchal samovraždu.

Dušan sa v kempe objavil niekedy na jar pre dvoma rokmi. Prišiel s hŕbou igelitiek, v ktorých mál nazbierané kadejaké potraviny, vrátane uvarených rezancov, ktoré našiel v kontajneroch.
V uvedenom čase bola v kempe karanténa pre žltačku a báli sme sa, že nám tu donesie ďalšiu epidému. No napriek tomu sme ho dali bývať do jedného malého karavanu na kraji kempu.
Dušan bol vďačný, že má kde bývať, no hŕby igelitiek s potravinami neustále nosil a zároveň po ňom ostávali kopy neporiadku, ktorý nazvláčal z kontajnerov. Bolo s nim ťažko, bol tvrdohlavý a s nevôľou sa prispôsoboval životu v kempe. Poslali sme ho na vyšetrenie nariadeného hygienikmi kvôli žltačke, no odmietol tam isť. Bál sa, že ho zoberú do ústavu z ktorého mal panický strach. Pár dní sa preto túlal, čo sa mu stalo skoro osudným, nakoľko ho stretli nafetovaní mladíci a zbili a dokopali ho, len tak pre zábavu. Nakopli mu ľadvinu a rozbili mu celú tvár. Nakoniec odišiel z kempu a začal sa túlať po uliciach, prespával v odstavených vagónoch. Páčil sa mu slobodný život bez obmedzovania a pravidiel. Po pár dňoch na ulici vypadal hrozivo, špinavý a zďaleka zapáchal, no mal pocit slobody a nikto ho neobmedzoval. Po čase sa dostal na psychiatriu, zrejme nie dobrovoľne, no nikdy nikoho neobmedzoval a agresívny bol len verbálne, keď pokrikoval na okoloidúcich. Po čase sme sa dozvedeli, že ušiel z psychiatrickej liečebne a skočil z mosta. Volil radšej smrť, ako obmedzenie v podobe liečby, na ktorú s obrovským strachom spomínal. Zažil elektrické šoky a švédske sprchy ktorými ho vraj liečili, sťažoval si na ľadviny, ktoré ho stále boleli, vraj z liekov, ktoré musel užívať.

Žiaľ podobných ľudí žije za múrmi ústavov mnoho. Rodičia či príbuzní si myslia, že im je tam dobre, veď sa o nich postarajú. Málokto skúma či to je ozaj tak, radšej nikto nechce vidieť a ani počuť, lebo by to vyžadovalo naraziť na odpor kohosi, kto je na týchto bezbranných tvoroch závislý.

V tom filme zazneli slová: Tie deti sa musia naučiť žiť bez lásky, žiaľ aj sa to darí napĺňať, vďaka našej ľahostajnosti, pritom je lásky dosť pre všetkých.

Lék nemusí vždy léčit, aneb co nám nabízí farmaceutický průmysl

Dnes, kdy většina lidí nespoléhá na svůj zdravý (selský) rozum v situacích, kdy jde pro ně o to snad nejcennější, o jejich zdraví, mají farmaceutické firmy žně. Důvěřujeme možná až přespříliš předepsaným „lékům", namísto toho abychom zabrousili do své minulosti, čím nás například léčívaly naše babičky či prababičky. A tak farmaceutický průmysl může vydělávat stále více a více, dokud nepochopíme, oč tu vlastně jde. Více naleznete v následujícím článku.

Článek obsahuje výňatky z oficiální žaloby, již podal 14. června 2003 u Mezinárodního soudního dvora v Haagu MUDr. Mathias Rath a ostatní. Obsáhlé podání obviňuje světové farmaceutické korporace a vedoucí světové politiky ze zločinného spolčení, genocidy, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů. Úplný text v angličtině je k dispozici na internetu – http://www.laleva.cc/The_Hague/hague_complaint.pdf. či zkrácená verze v češtině na www.ohz.cz . Dále následují pouze odstavce týkající se farmaceutického „obchodu s nemocemi".

Základy farmaceutického podnikání Obvinění mají na svědomí úmrtí stovek milionů lidí, kteří nepřestávají umírat na kardiovaskulární choroby, rakovinu a další nemoci, jimž může být předcházeno a jež mohly být do značné míry již dávno eliminovány. K předčasné smrti milionů lidí nedochází v důsledku shod okolností ani nedbalostí. Je úmyslná a systematicky organizovaná ve prospěch farmaceutického průmyslu a jeho investorů s jediným účelem – expanze globálního odbytu léčiv v hodnotě trilionů dolarů. Tržištěm farmaceutického průmyslu je lidské tělo a návratnost jeho investic závisí na prodlužování a rozšíření nemocí. Jeho zisky závisí na patentovatelnosti léků, které z něj dělají nejvýnosnější podnikání na Zemi. Na rozdíl od toho prevence či vymýcení nějaké choroby významně zužuje nebo úplně eliminuje poptávku po farmaceutických drogách. Farmaceutické korporace proto systematicky maří prevenci a likvidaci chorob. Aby mohly páchat tyto zločiny, užívají farmaceutické korporace labyrint plný vykonavatelů a spoluviníků ve vědě, v medicíně, hromadných sdělovacích prostředcích a politice. Vlády všech států jsou manipulovány nebo mnohdy dokonce řízeny lobbyisty a bývalými manažery farmaceutického průmyslu. Legislativa všech států je po desetiletí korumpována a zneužívaná k obhajování zájmů mnohatrilionového dolarového „obchodu s nemocemi", čímž je ohroženo zdraví a životy stovek milionů nic netušících nemocných a národů. Výchozí podmínkou růstu farmaceutického průmyslu coby úspěšného investičního podnikání bylo vyloučení konkurence bezpečných přirozených terapií, jelikož nejsou patentovatelné a skýtají nevelké marže. Přirozené terapie navíc mohou efektivně pomáhat předcházet nemocem a eliminovat je kvůli své základní roli v buněčném metabolismu. Výsledkem této systematické eliminace přirozených zdravotních terapií bylo převzetí systémů zdravotní péče ve většině zemí světa a miliony lidí a téměř všechny národy se tak dostaly do závislosti na farmaceutickém průmyslu a jeho investičních obchodech. (Výdaje na léky loni v České republice činily odhadem zhruba 56 miliard korun, z toho asi 41 miliard bylo z veřejného pojištění. Průměrný Čech spotřebuje ročně 32 balení léků, podle dostupných údajů tím ale nijak nevybočuje ze západoevropského standardu. Zdroj: ČTK/ Státního ústavu pro kontrolu léčiv (SÚKL))

Farmaceutický průmysl jako organizovaný podvod Farmaceutický průmysl nabízí milionům pacientů „zdraví" – ale toto očekávání neplní. Namísto toho poskytuje produkty, které pouze mírní symptomy, zatímco podporují chorobu v pozadí jako předpoklad pokračujícího obchodu. K zakrytí tohoto podvodu, tento průmysl používá dvakrát více peněz, než vynakládá na výzkum příštích léčebných terapií.
Tento organizovaný podvod je jedinou příčinou, proč tento investiční obchod za strategicky navrženou kouřovou clonou „dobrodinců" lidstva přetrval téměř století. Kriminální praktiky tohoto průmyslu drží životy 6 miliard lidí a ekonomiky většiny zemí světa jako rukojmí.

Demaskování farmaceutického „obchodu s nemocemi" V uplynulých deseti letech jsem usiloval o demaskování organizovaných podvodů tohoto největšího investičního průmyslu na zemi. Poukazoval jsem na to, že největší překážkou zlepšování zdraví lidí na naší planetě je samotný farmaceutický průmysl – a jeho povaha coby investičního průmyslu žijícího z rozšiřování spektra nemocí. Jako vědec jsem byl ve výhodě při pátrání po skutečných příčinách kardiovaskulárních chorob a dalších chronických onemocnění. Společně s kolegy jsem byl nápomocen při dokumentování účinných, přirozených a nepatentovatelných alternativ k farmaceutickému „obchodu s chorobami". Objev přirozených molekul optimalizujících buněčný metabolismus umožní lidstvu předcházet a do značné míry eliminovat většinu nejběžnějších současných chorob, včetně kardiovaskulárních onemocnění, rakoviny a mnoha jiných.

<u>Výňatek z první důkazní části žaloby</u>

1. Důkazy o genocidě a dalších zločinech proti lidskosti spáchaných v souvislosti s farmaceutickým „obchodem s nemocemi" Uvedené specifické důkazy prokazují, že obvinění jsou odpovědní za záměrné udržování a rozšiřování chorob s cílem vyvolat nové choroby a rozšiřují použití léčiv, kdysi registrovaných pro jedinou chorobu, na tolik dalších onemocnění, jak je jen možné.
K dosažení těchto strategických cílů obvinění v globálním rozsahu navrhli, realizovali, řídili a organizovali podvodné obchodní schéma, jehož ekonomický dopad nemá obdoby v celé lidské historii.

1.1. Úmyslné rozšiřování (spektra) chorob
V následujícím specifickém důkazu ukazujeme, že obvinění vědomě udržují a rozšiřují současná nejběžnější onemocnění navzdory tomu, že by těmto chorobám mohlo být efektivně předcházeno a mohly by být z velké části vymýceny, což by zachránilo milióny životů.

1.1.1. Koronární srdeční choroby
Základní příčinou chorob srdeční tepny a infarktů je strukturální oslabení a narušená funkce arteriální stěny, což se – podobně jako kurděje – projeví při dlouhodobém nedostatku vitamínů a dalších nepostradatelných živin. Farmaceutické přístupy k prevenci a léčbě kardiovaskulárních onemocnění však tyto příčiny úmyslně ignorují a raději se zaměřují na ošetřování symptomů, jako například snížení hladiny cholesterolu v krvi. Zatímco se záměrně vystříhají léčby onemocnění, kvůli níž jsou prodávány, vyvolávají škodlivé vedlejší účinky těchto farmaceutických drog nová onemocnění. Celkový celosvětový počet obětí kardiovaskulárních chorob v důsledku těchto úmyslných zločinů obviněných představuje více než 12 miliónů životů ročně.

1.1.2. Vysoký krevní tlak
Základní příčinou vysokého krevního tlaku je zvýšené namáhání arteriálních stěn kvůli nedostatku nepostradatelných živin v buňkách arteriálních hladkých svalů, vedoucí k zužování průměru artérie a zvyšování krevního tlaku. K dispozici je velké množství klinických studií dokumentujících výhody použití nepatentovatelných stopových prvků, především aminokyseliny argininu a hořčíku. Tyto napraví výchozí nedostatek v miliónech buněk cévních stěn, které se uvolní a se zvětšujícím se průměrem cév dojde k opětovné normalizaci krevního tlaku. Farmaceutické drogy prodávané k ošetření vysokého krevního tlaku se opět záměrně zaměřují jen na ošetření symptomů. Například, beta-blokátory redukující počet srdečních tepů a diuretika zmenšující krevní objem. Tyto farmaceutické drogy záměrně obcházejí odstranění „křeči" v cévních stěnách, která je základní příčinou vysokého krevního tlaku. Zatímco vědomě obcházejí vyléčení onemocnění, mají dlouhodobé škodlivé vedlejší účinky, potenciálně vyvolávající velké množství nových onemocnění a tím poptávku po nových lécích. Přímým důsledkem tohoto postupu obviněných zůstává po celém světě několik set miliónů nevyléčených pacientů s vysokým krevním tlakem a počtu jejich obětí každodenně přibývá.

1.1.3. Selhání srdce

Základní příčinou srdečních selhání je nedostatek buněčných biokatalyzátorů, určitých vitamínů, minerálů, carnitinu, koenzymu Q10 a dalších bioenergetických nosičů v miliónech svalových buněk srdce. To má za následek oslabení čerpací funkce srdce a hromadění vody v těle.

Farmaceutické přístupy vědomě ignorují tuto skutečnost a soustřeďují se opět jen na symptomy. Diuretika prodávaná k zabránění selháním srdce vylučují nejen v těle nahromaděnou vodu, ale vypláchnou i vitamíny, minerály a další ve vodě rozpustné nosiče bioenergie. Farmaceutické drogy prodávané proti selhání srdce tudíž toto onemocnění ve skutečnosti zhoršují a mají na svědomí omezené životní očekávání pacientů se srdečními vadami, jakmile je nasazena léčba diuretiky. Zatímco úmyslně obcházejí léčení příčin onemocnění, tyto farmaceutické drogy odplaví z těla podstatné živiny, čímž zhorší výchozí příčinu onemocnění. V přímém důsledku tohoto postupu obviněných zůstává celosvětově nevyléčeno a nakonec předčasně zemře přes sto miliónů pacientů se srdečními vadami.

1.1.4. Nepravidelný srdeční tep

Základní příčinou nepravidelného pulsu je nedostatek stopových prvků, vitamínů, minerálů, ubiquinonu (koenzym Q 10) a dalších nosičů bioenergie v miliónech elektrických svalových buněk srdce. Toto má za následek narušení vytváření nebo přenosu elektrických impulsů potřebných pro normální srdeční tep. Nedávná dvojitá slepá studie kontrolovaná placebem jednoznačné prokázala, že terapeutické použití stopových prvků je efektivní, spolehlivé a skýtá způsob jak obnovit výchozí zdravé podmínky při nepravidelném tlukotu srdce.

V kontrastu s tím, farmaceutický přístup k léčení nepravidelného srdečního tepu tyto skutečnosti vědomě ignoruje a místo toho se zaměřuje jen na symptomy. Drogy prodávané k upravení této poruchy mnohdy nepravidelný srdeční tep zhorší, způsobí srdeční zástavu a předčasné úmrtí pacientů.

Před desetiletím spisovatel Thomas Moore v knize „Deadly Medicine“ zdokumentoval případ, kdy jedna z nových tříd léků proti arytmii přivodila jen v USA větší počet úmrtí, než bylo US ztrát na životech ve vietnamské válce. Přímým důsledkem těchto postupů obviněných je, že celosvětově zůstává nevyléčeno přes sto milionů pacientů se srdeční arytmií a počtu jejich obětí každodenně přibývá.

1.1.5. Rakovina

Rakovina byla ještě donedávna považovaná za rozsudek smrti. Nedávné pokroky v přirozené buněčné medicíně to ale podstatně změnily. Nyní už je očividné, že rovněž v případě této choroby byl lékařský výzkum nepatentovatelných terapií vědomě zanedbáván a obviněnými vyloučen ve prospěch neúčinných drog, které epidemii rakoviny, jednoho z jejich nejlukrativnějších obchodů, umožnily pokračovat. Kvůli mimořádnému rozsahu a dopadu těchto zločinů, spáchaných obviněnými v souvislosti s epidemií rakoviny, si je prezentujeme ve větších podrobnostech.

Skutečnost, že se všechny typy rakoviny rozšiřují v těle stejným způsobem: za využití trávících enzymů (collagenázy, metalloproteinázy), je vědecký fakt. Tyto enzymy lze blokovat, a tím zabránit rozšíření rakovinných buněk, terapeutickým použitím přirozené aminokyseliny, lysinu, a to zejména společně s jiným, rovněž nepatentovatelným stopovým prvkem. Na tento léčebný přístup reagují všechny druhy doposud studované rakoviny, včetně rakoviny prsu, prostaty, karcinomů, rakoviny plic, rakoviny kůže, fibroblastomů, synoviální rakoviny a všech dalších forem nádorů.

Jediným důvodem proč tento zásadní objev nebyl v medicíně dále prozkoumán a celosvětově použit k vyléčení pacientů postižených rakovinou je skutečnost, že tyto substance nejsou patentovatelné, a proto docilují jen nízkých tržních marží. Ještě mnohem důležitější ale je, že jakékoli efektivní potírání libovolného onemocnění nakonec povede k jeho vymýcení – a tím i k zániku mnohatriliónového dolarového trhu s farmaceutickými drogami.

Farmaceutické drogy prodávané pacientům trpícím rakovinou jsou obzvlášť podvodné a zlovolné. Pod záminkou ošetřování rakoviny jsou pacientům pod krycím názvem „chemoterapie“ aplikovány toxické substance, včetně derivátů yperitu. Skutečnost, že tyto toxické směsi zničí také miliony jejich zdravých tělesných buněk je vědomě zakalkulována.

Se znalostí těchto skutečností byly tedy vědomě vzaty v úvahu následující důsledky: rakovina v první řadě zůstane celosvětovou epidemií, poskytující výnosnou bázi dlouhodobému obchodu vynášejícímu trilióny dolarů. Za druhé, soustavná aplikace toxických prostředků formou chemoterapie vyvolává u rakovinových pacientů přijímajících tyto toxické substance epidemii nových chorob. V důsledku této strategie je produkce farmaceutických drog pro ošetřování nebezpečných vedlejších účinků chemoterapeutických léčiv – včetně infekcí, zánětů, krvácení, selhání různých orgánů, atd. – ještě lukrativnější než obchod se samotnými chemoterapeutiky. Obvinění tudíž aplikují organizovaný podvodný postup ke škodě stovek milionům rakovinových pacientů s jediným úmyslem: jde o jejich finanční obohacení.

1.1.6. AIDS a další infekční nemoci

V přístupu k jedné z nejvražednějších epidemií v lidské historii, AIDS, je aplikováno podobné, promyšlené podvodné schéma. Vědecké studie již před 10 lety ukázaly, že vitamin C může snížit schopnost replikace HIV-viru o více než 99%. Tento fakt obvinění dobře znají už přes deset let.

Obvinění prokazatelně záměrně ignorovali a obešli tento spolehlivý, nicméně nepatentovatelný, léčebný postup a vyvinuli proti AIDS patentované drogy s těžkými vedlejšími účinky. Navíc jsou tato léčiva kvůli přemrštěným licenčním poplatkům nedostupná velké většině lidí na této planetě. Obvinění jsou vinni ohrožením životů a zapříčiněním smrti stovek miliónů lidí v Africe, Jižní Americe, Asii a všech ostatních regionech světa v důsledku jejich zločinného obchodního plánu.

Obdobným způsobem bojkotují informaci, že jediným a nejdůležitějším opatřením zvyšujícím imunitu vůči infekčním onemocněním je optimální přísun vitamínů B6, B12, kyseliny listové a určitých dalších nepostradatelných živin. Vědecky podloženou skutečností je, že tyto biokatalyzátory buněčného metabolismu zvyšují produkci leukocytů, které jsou hlavní zbraní našeho těla vůči libovolné infekci. Systematickým zadržováním této informace, obzvlášť stovkám miliónů dětí a dospělých v rozvojovém světě, farmaceutický průmysl vědomě ohrozil životy stovek milionů lidí v těchto oblastech. Všichni obvinění ví, že v těchto oblastech světa si sotva kdo může dovolit léčbu jejich farmaky a zemře.

Zadržování životně důležitých informací o přirozených nepatentovatelných alternativách, sloužících k prevenci a potírání infekčních onemocnění, vede nejen k zbytečnému úmrtí milionů lidí, ale také ke krachu ekonomik mnoha rozvojových zemí. Přímým důsledkem je další dramatické zhoršování již existující nerovnováhy nynější světové ekonomiky. Tyto země jsou vědomě hnány do konfliktu, v němž mohou jen prohrát.

1.1.7. Ostatní nemoci

Zdravotním problémem stejně tak nepřestávají být i jiná, degenerativní, zánětlivá, infekční a mnoho jiných současných nejběžnějších onemocnění, protože je obvinění definovali a ochraňují jako tržiště svého zločinného „obchodu s nemocemi“.

1.2. Doklady o kriminálních obchodních praktikách obviněných…

... pokračovanie v budúcom čísle

Oko za oko ?

Bol to veľký biely kocúr s čiernymi labkami, ktorý už prežil niekoľko zím a mnoho víťazných bitiek s inými kocúrmi. Vedel už kedy vstáva gazdiná, aby nakŕmila sliepky, vedel kedy ma ku nej zoskočiť a pripomenúť jej, že aj on je riadnym členom spoločenstva dvora a potrebuje raňajkovať. Slnko už stúpalo ako neúnavný turista k imaginárnemu vrcholu na oblohe a jeho lúče sa odrážali v kvapkách, ktoré porozvešiaval nočný dážď po listoch a plotoch. On si spokojne čistil srsť a vyhrieval sa na kope poukladaného dreva. Mal rád toto miesto pri plote. Mohol nerušene pozorovať dianie na dvore, vidieť na vchodové dvere domu a hlavne... mohol spokojne snívať svoje mačacie sny. Zrazu ho premkla neznesiteľná bolesť. Obrovské dravé temné zviera mu trhalo zvnútra hlavu. Zaliala ho krv. Tma. Zapotácal sa a zletel dole na rozblatený dvor, rovno do mláky. Čistý kožuch sa zmenil na zlepenec krvi a riedkeho blata.

Nevideli ste nášho kocúra?“ pýtala sa po niekoľkých dňoch, len tak mimochodom, v rámci bežných rozhovorov so susedkami gazdiná. *Určite behá niekde za mačkami.* Asi na druhý týždeň po záhadnom zmiznutí, keď vysypala do obitého smaltovaného hrnca granule pre strážneho vlčiaka a do druhej misy liala vodu, všimla si, že v búde sa niečo belie. Vlčiak sa medzitým nerušene kŕmil. *Čo tam zas nazvláčal*, napadlo ju. Nazrela dnu a videla, že v rohu leží nejaká biela handra. *Vlastne nie, je to živé!* Ulepená handra sa trochu pohla a žalostne zamraučala. *Bože, veď je to ich stratený kocúr.* Vlčiak nechal raňajky a pribehol k nej. Nástojčivo chcel vojsť do svojej obydlia a odtláčal ju od vchodu. Gazdiná doniesla k búde ešte jednu misku a naliala do nej mlieko. Na druhý deň bola miska prázdna. Tak prešli ďalšie dva týždne a susedka rozprávala, ako starý vlčiak celé dni sedí v búde a líže ranu po výstrele zo vzduchovky ich kocúrovi. *Myslela som si, že zdochne, vyzeralo to dosť škaredo.* Kocúr vyšiel von. Bol vychudnutý a neistý. Miesto jedného oka sa vyškierala zo smutnej hlavy len prázdna jamka. Pôsobila desivo, ale lekár by skonštatoval, že rana sa hojí dobre. Štrnásťročný chlapec od susedov oproti bol so sebou spokojný. *Mám pevnú ruku a výbornú mušku. Strieľam čoraz lepšie. Hm, ten kocúr, to bola podívaná. Zletel z dreva ako vrecko piesku.* Potichu prešiel cez záhradu, nikým nevidený, s hrdosťou poľovníka na svoju trofej.

Prešlo niekoľko rokov. Jednookého kocúra musela gazdiná kvôli stále častejším epileptickým záchvatom dať utratiť, z chlapca vyrástol mladý sebavedomý muž. Jedného večera sa vracal domov v príjemnej nálade po družnom rozhovore s kamarátmi v dedinskom bare. Tešil sa ako si pospí. Otvoril vchodovú bránku na záhrade, keď zrazu pocítil neznesiteľnú bolesť v hlave. Obrovské dravé temné zviera mu zúrivo trhalo mozog. Tenká oceľová pružina, prichytávajúca bránu k opornému stĺpiku sa prudkým pohybom jeho ruky pretrhla a vystrelila mu oko. Neuveriteľná nešťastná náhoda. Zúfalí rodičia volali záchranku. Nič nepomohlo. Po niekoľkých mesiacoch, po mnohých chodeniach po nemocniciach sa museli zmieriť s tým, že ich syn zostane jednooký...

Anna Moravčíková

Posteľ

Moja prvá posteľ na tejto planéte bola v malom domčeku rodičov mojej mamy. Dotkol som sa jej 20091943 ráno 06.45. Ako mi povedala moja vynikajúca mama. Pršalo, bola búrka, hromy blesky bili ... Posteľ bola drevená, teda zdravá, matrac bol z ľanového plátna naplnený slamou. Neskôr, keď som k babke a dedkovi chodil na prázdniny, vždy som chcel aj spával na slame v tejto posteli. Slama, tá bola na poli aj v stohu na humne, na streche, v stodole aj v každej posteli. So slamou v posteli – slamníku - som sa stretol ešte raz a to počas základnej vojenskej služby. Iba pár dní som miesto slamníka spal oblečený a bez opasku v samotke na drevenej prični ...

Môžem si iba ak povzdychnúť, och bože, koľko som odvtedy vystriedal postelí po šírom svete miest dočasných pobytov – rodinných návštev, prechodných adries, nocľahární, hotelov, kúpeľov, či iba len tak pod stromom na zemi, pod stanom na vrchu Choč /1609 m.n.m./, alebo lavičiek v parkoch či čakární a v nich polodriemot . Opustený iba tak pod holým nebom ... Kto si ako ustelie, tak bude spať! Postele sú ako v rodinách, tak na internátoch, hoteloch, ubytovniach, tiež nocľahárňach, v nemocnici na rôznych oddeleniach, nápravných ústavoch, na lodi v kajutách, lehátka, lôžka vo vlaku alebo v tiráku. Aké postele majú askétovia v jaskyniach, mnísi – mníšky v tajomných kláštoroch, ako spávali milióny našich sestier a bratov v nemeckých nacistických koncentrákoch, na akých posteliach spávajú chudobné mnohopočetné rodiny v periférnych slumoch, či v afrických chatrčiach alebo na Slovensku ľudia v oddelených osadách . Magické čaro majú postele manželské, tak tesne pripútané k sebe, muž a žena v náruživom, milostnom pohľade, objatí. Niekedy však na nich spiaci, sú akoby, sami k sebe cudzí ... k sebe chrbtami... Keby tak naše postele vedeli rozprávať ! To by boli poviedky, príbehy tak mocné, slastne poetické ako aj tvrdo prozaické ...

Koľko radosti aj únavy do nich denne – nočne vkladáme, pre -bdieme, pre –spíme. Koľko potu, sĺz, snov, bolesti, slasti posteľ každú noc vsaje, kedy a či... si oddýchne !? Nepamätám si, či ako malé dieťa mal som detskú postieľku . Nemôžem si to overiť, pretože moji vynikajúci rodičia sú už roky na pravde božej. Naši synovia mali svoju postieľku a keď z nej vyrástli, neskončila kdesi v pivnici, šope alebo na spálenisku. Posunuli sme ju komusi v rodine. Na akej posteli spávali Ježiš, Kajfáš, Pilát? Iba kráľ, kráľovná a ich sluhovia vedia, čo sú to kráľovské postele. A čo tak prezident, premiér, ministri, pápež, cézar, kozmonaut, na čom a ako spávajú ? Na akej posteli spáva arabský šejk, na čom spával Dobrý vojak Josef Švejk /?/ Na akých posteliach prežívali svoje chvíľky napríklad : Noe, kráľ David s Betsabe, či ruský cár Peter I. Veľký so svojou Katarínou, Džingischán, Štúr, Alexander Macedónsky, Kolombus, Kráľ Jošijáš, Galileo Galilei, Juro Jánošík. Na akých posteliach spávali Čenkovej deti. Kde spia dnes deti v Iraku, Afganistane , na čom väzni v u.s. základni Guantanáme? Na akej posteli spávaš Ty, ktorý toto čítaš? Kedysi za pokojných čias socializmu, keď si niekto trochu predĺžil svoj bohémsky flám a zmeškal aj posledný vlak, potom na druhý deň, na otázku kde si spal, dotyčný odpovedal : hotel stanica, posteľ lavica, prikrývka Rudé právo, boli to totiž formátovo najväčšie noviny. Dnes bohémov už skoro niet, sú iba akési pofiderné celebrity a vôbec ma nezaujímajú, ani ich postele. Naproti tomu veľa je bezdomovcov, málo lavičiek v parkoch, noviny majú menší formát ale o to sú ťažšie a plné bulváru, zmanipulovaných spravodajstiev z domova a zo sveta, plné reklám a re – klamov... Vlastná posteľ, to sú najúžasnejšie dva / 2 m^2 / metre štvorcové na tomto svete. Nože, skúste sa trochu zamyslieť, koľko postelí, na koľkých miestach vo vašom živote, ste vystriedali na tej ceste, ako sa hovorí : od kolísky po smrteľné lože ...!?

Jozef Škrabák * ***JOŠi*** *, 02102008, 03.30, ráno

Diárium 1761—1842 / Samuel Ivanka /

„Samuel Ivanka sa narodil roku 1761 v Dražkovciach, v manželstve ocovi Pavlovi Ivanka a matke Zuzane. Rôzne udalosti a zápisky Samuela Ivanku z dobovej gramatiky a latinčiny prepísal Ladislav Ďurdík z Folkušovej. Je to vlastne kronika tej doby.“

(... pokračovanie z minulého čísla PPŽ)

Tazran nie len v Afrike ale aj v Klačanoch za Váhom. Rok 1825- zaumienil som si, že pre budúcnosť zapíšem túto príhodu. V Turčianskych Klačanoch za Váhom keď išli Klačanci do hory drevo spúšťať, vtedy v jednej skalnej diere našli skoro 15 ročného chlapca. Tohto chlapca jeho matka snáď po pôrode do lesa zaniesla a tam ho medvedica našla vzala a odkojila. Vo väčšom veku rozličnými korienkami a plánkami tiež miazgou z jedľovej kôry ho kŕmila. Tento chlapec tak ako medveď chodil a mrmlal. Potom ho v evanjelickej cirkvi v Sučanoch pokrstili a dali mu meno Juraj. Potom ho sučiansky učiteľ Pavel Boda aj oneskorene hovoriť a čítať naučil. Tak nám potom svoj príbeh rozpovedal: V zime keď medvedica zaľahla k zimnému spánku tak aj on ležal a labu medvedici lízal a okrem toho akýsi hrubý koreň jedol. V neskoršej dobe keď po žobraní chodil, tak ľuďom o tom rozprával, že mu koreň v zime krátky bol a aj keď veľa spali bol hladný a nepokojný. Za to ho medvedica mnohokrát dobila, ale keď videla ako ho trasie zima k sebe ho privinula ako matka jeho.

Keď horeli Turany vinníka nebolo. *V noci 30. 9. 1825 večer vyhorela obec Turany, kde oheň 70 domov na prach obrátil aj veľké škody na úrode. Oheň vzplanul práve v tej strane, kde svoje domy majú Jozef a *Karol Ujhely, a ani jeden z nich nebol doma a tak sa nezistilo odkiaľ vzišla osudná iskierka tohto požiaru.*

Keď reverend daroval mestu síkačku. Roku 1825 Reverend Juraj Krpelec “Martinopolský/ okolie Martina , duchovný evanielický dozorca pôvodom z Nitry/ daroval mestu Svätý Martin jednu „síkačku“ /požiarnu striekačku/ a nieklko sto zlatých na výstavbu mestského špitáľa.

Keď 80 ročnej babke narástli druhé zuby. *V januári 1807- umrela sestra Mošovského pátera „Balsmedey“ 90 ročná, ktorej v 80 roku života nanovo všetky zuby narástli.*

Keď sa mäsiar s reverendom hádali. Roku 1823 Zuzana Jankovičová reverenda Jozefa Labatha manželka, teda necpalska farárka dobila slúžiacu dievku dcéru belianskeho mäsiara Henricha Vaneje. Tento otec prišiel na faru aby sa dozvedel prečo hu „vyprala“ /zbila/ Kňaz v snahe zastať sa svojej manželky povedal mu: “starý bež a razom!, avšak odpoveď dostal: “Vy secunda persono“ /škaredá maska/, ty od mulice väčší grobíjan si, ktorý tak teremtetuje, ja vám ukážem i z nového a starého zákona, aký má byť kňaz ! Na to Labath odpovedal: „naserem na tvoj starý a nový zákon“

Oheň s blesku vyšľahol až na druhý deň.
Júl 1819- z dopustenia božieho pre veľkom hrmení môjmu pánovi švagrovi Samuelovi Martíny, papiernikovi hrom udrel do handrovne v ktorej za 16.000 zlatých handier pripravených k výrobe papiera./poz.prep. v tej dobe sa látkové vlákna používali do papiera ako spevňovadlo/ Švagor o tom vedel, ale v ten deň nehorelo, a tak v domnienke že blesk bol studený nič neurobil. Až na druhý deň blesk vyšľahol a tak celú továreň spopolnil

Keď z farských okien voda tiekla August 1819 bol taký daždivý že nebolo dňa, aby nepršalo, raž do humien navozili mokrú. 19 a 20.augusta bola povodeň taká veľká že Váh mnoho domov aj s ľuďmi znovu zobral v Turci, taktiež veľa obilia na koreni, dobytka a pltníckeho dreva. Taktiež veľa škody v Oravskej a Liptovskej stolici narobil. V Sučanoch pánom farárom katolíckym celú záhradu vzala a do fary sa oknom vlievala. Toho roku v Necpaloch dobytok chorľavel na pľúca a aj tie najlepšie kravy zabíjali, rovnako kone a koníčence a ovce na poli a taktiež na horách. O ničom takom nebolo veľa rokov počuť

Keď vo Francúzku židov a krestanov lapali. *Septenber 1819 v Galícyi /Francúzko/ náramne ako židov tak kresťanov na vojnu lapali a regrútovali.*

Ked sa o kúsok chrenu pobili. 22. 10. 1819 zapisujem o novej nepoučiteľnosti pred verejnosťou učinenej Jánom Fízlom, lebo sa s Debnárovým chlapcom Ondrejom Žalmanom pobil pre kúsok chrenu ktorý vykopal na ich záhrade a tiež mladá Fízeľka ho pasťou bila, a tak ju on pasťou obšíval a aj do otca sa stavali a veľa vecí vytýkali nenaležito

Keď museli cesty lopatami odhŕňať. *V zime veľké snehy padli a tak páni s Folkušovej boli prinútení cestu až do Necpál lopatami odhádzať, lebo nebolo možné ani ľuďom peši, ani na saniach prejsť. Mlyny zmrzli rovnako ako voda v riekach.*

Keď zima bola taká tuhá, a prosby boli vypočuté že začalo v januári pršať. Zima bola tak tuhá a ľudia nemali ani dreva, a pre veľa snehu ani doviesť nemohli.
A predsa ich modlitby Hospodin vypočul, lebo dna 19 januára začal dážď pršať a všetok sneh roztopil.

Ako v záhrade dukáty razili a židom pod rukou predávali. *V Kremnici roku 1831 bola odhalená ďalšia s veľkých krádeží kráľovského zlata a striebra. Táto krádež vyšla na svetlo tak, že istý „casírer“ /pokladník/ nevyplatil minc-majstrovi za donesená dva funty zlata a oznámil to kráľovi Františkovi ktorý dal celú vec prešetriť. Révay Jánom boli prezradení všetci najvyšší oficieri Komory Kráľovskej a síce sám komorník Zraver ktorý bol v mincovni vraj vyše dvadsať lát /prútov/ zlata a striebra ukradli a z neho dukáty a strieborné peniaze v jednej záhrade robili.A tak vskutku vyšetrujúci kráľovský komisár v tej záhrade 8 centov zlata a striebra nakovaného a dukátov hotových jeden súdok našiel. Pochytaných oficierov do ťažkého žalára dali. Medzi nimi bol aj jeden kráľovský hajdúch čo kradnuté zlato a striebro do Turca židom predával. Touto krádežou bol nejeden pošpinený a tak aj sám Ašner niekdajší kremnický notár u ktorého tiež veľa dukátov našli, aj toliarov zakopaných v maštali, k čomu sa dobrovoľne priznal. Ajhľa, takéto je svedomie a statočnosť Nemcov ktorí sú uvedení do služieb uhorského kráľa. Lebo uhrovia vždy na snemoch apelovali na to, aby boli nemci zo služby kráľovskej odpudení /odstavení/*

Keď slúžka konope trhala, našla vtáča s rožkami
V roku 1797 môjho pána otca slúžka Anna Jesenská-Polovičiare keď na konopiskách za otcovými sadmi konope trhala, našla vtáča rôznofarebné. Krídla malo ako motýľ, nohy perím obrastené, na hlave malo dva veľké rožky s peria. Vtáča ľahko chytila a viacerým ľuďom ukázala až kým jej s uviazanej fertuchy neuletelo.

...pokračovanie v ďalšom čísle

Príbeh na tento čas

Táto príhoda sa stala pred niekoľkými rokmi, keď otec zbil svoju 5-ročnú dcérku, pretože stratila nejakú vec neveľkej hodnoty. Bol čas Vianoc a dievčatko prinieslo otcovi darček a vraví mu: "Ocko, toto je pre Teba!" Otec bol viditeľne v rozpakoch, ale jeho podráždenosť ešte vzrástla, keď otvoril krabičku a nič v nej nenašiel, bola prázdna. Nahnevane odvrkol: "Nevieš, že keď sa robia darčeky, tak sa očakáva, že v nich aj niečo je? A Ty mi dávaš prázdnu krabicu!" Dievčatko sa na neho nechápavo pozerá a so slzami v očiach hovorí: "Ocko, nie je prázdna! Vieš ako som sa namáhala, kým som ju naplnila mojimi mnohými božtekmi?" Otec vtedy precitol, kľakol si k dcérke, objal ju a prosil o odpustenie... Prešiel nejaký čas a chvíľková nepozornosť vodiča stála život toto dievčatko. Celý ostatný čas po jej smrti otec chránil krabičku, ktorú dostal v ono vianočné ráno od dcérky, na nočnom stolíku, pri posteli. A keď sa cítil slabý, bezmocný, keď nevedel ako ďalej, keď mu problémy prerastali cez hlavu ..., vtedy otvoril krabičku a vybral z nej jeden božtek, spomínajúc si pritom na lásku, s akou ich dcérka do nej vkladala.

KAŽDÝ Z NÁS, PRIATELIA, MÁ URČITE JEDNU TAKÚTO KRABIČKU AJ DOMA. JE PLNÁ BOZKOV A LÁSKY NAŠICH RODIČOV, PRIATEĽOV A BOHA ...

Prajem Vám všetkým pokoj v duši a radosť v srdci, prajem Vám

POŽEHNANÝ ADVENT, PRIATELIA!

ĎAKUJEME všetkým našim čitateľom a priaznivcom za to, že STE a prajeme veľa krásnych dní počas vianočných sviatkov i v celom roku

2009

OZ Proces 3

Každý je dnes tým, na čo včera myslel a zajtra bude tým, na čo myslí dnes.

Zabúdať je ľudské, ale zabudnúť na ľudskosť je tragické

Objednávky: *objednat@priestorprezivot.sk, alebo OZ Proces 3, Kratinova 11, 036 08 Martin. Napíšte nám adresu, na ktorú máme objednaný časopis zaslať. Objednávka platí iba pre aktuálne a nové čísla. Čitatelia, ktorí majú záujem o staršie čísla časopisu Priestor pre život, ich môžu nájsť na našej internetovej stránke www.priestorprezivot.sk, v rubrike ARCHÍV ČASOPISOV (vo formáte PDF, zobraziteľné a tlačiteľné pomocou programu Acrobat Reader)*

Vydáva: OZ PROCES - 3, Kratinova 11, 036 08 Martin 8, IČO: 37811371, mobil: 0908 085 758, e-mail: 3proces@gaya.sk, www.priestorprezivot.sk. Šéfredaktor: Daniel Diškanec Registrácia: Ministerstvo kultúry SR, číslo 2879/2002, ISSN: 1336 - 4170

ISSN 13364170